

τός κωλύματος καὶ τὰς ἐξῆς δύο εὐκολίας. Πρῶτον κατέστησε τὴν γύριν ἀφθονωτάτην, καὶ διὰ τοῦτο βλέπει τις εἰς ἓν ἄνθος πλείονας μὲν στήμονας ἕνα δὲ μόνον ὑπερον καὶ τῦτον ἴσως μόνωρον, πράγμα, τὸ ὁποῖον πολὺ ἐξασφαλίζει τὴν γονιμοποίησιν, διότι εἶναι ἀδύνατον ἐκ τῶν τοσούτων ἑκατομυρίων κόκκων τῆς γύρειως νὰ μὴ κατορθώσῃ εἰς τοῦλάχιστον νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ στίγματος, καὶ δεύτερον εἰς τὸ βάθος παντὸς ἄνθους σχεδὸν ἐνέβαλεν εὖοσμον καὶ γλυκὺ τι ὑγρὸν, πολὺ δικαίως νέκταρ ἐπικληθῆν, χάριν τοῦ ὁποῖου καθήμενα ἐπὶ τῶν ἀνθέων σμήνη χρυσῶν ἐντόμων καὶ ψυχῶν μεταφέρουσι διὰ τῶν κινήσεων αὐτῶν τὴν γύριν ἀπὸ τῶν στημόνων εἰς τὸν ὑπερον ἀπατίοντα οὕτω τὴν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ νέκταρος προσγινομένην αὐτοῖς ὑποχρέωσιν.

Ταῦτα πάντα εἰσὶ κατὰ γενικὸν κανόνα τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ἡ γύρις τῶν ἐρμαφροδίτων φθάνει εἰς τὸν ὑπερον. Ἰπάρχουσιν ὅμως πολλὰ τοῦ εἴδους τούτου φυτὰ οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχοντα τῶν μέσων τούτων, διότι μόνοι των οἱ στήμονες πλησιάζουσι κλίνοντες εἰς τὸν ὑπερον καὶ προσκολλῶσι τὴν ἑαυτῶν γύριν. Οἱ στήμονες τῶν φυτῶν τούτων ἀπαιτοῦσι νὰ ἔλθῃ τις ἐρεθισμὸς, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ᾖναι ἐλάχιστος ὅσον ἀπὸ τριχός καὶ τότε μόνοι κλίνοντες προσφέρουσι εἰς τὴν φίλην των τὸ θυμίαμα τῆς λατρείας των. Περ εργον δὲ εἶναι ὅτι οἱ τοιοῦτοι στήμονες κλίνουσι πρὸς τὸν ὑπερον ἢ τάχιστα καὶ ἀθρόοι ἢ ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ὡσεὶ ἐν ἐπιγνώσει ἐνεργοῦντες (κινήθη, πήγανον).

Τὸν ἐρεθισμὸν δὲ τοῦτον δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσωμεν πόθεν λαμβάνουσιν οἱ στήμονες, ἀφοῦ γνωρίζομεν ἤδη ὅτι καὶ ἔντομα ἐπικάθηται ἐπὶ τῶν ἀνθέων καὶ κόνις καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα πίπτουσιν διηνεκῶς ἐπ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐξῶμεν ἤδη ἐτέραν σκηνὴν, μεταβῶμεν ἤδη εἰς τὰ δίοικα, ὅπου οἱ στήμονες εὐρίσκονται εἰς ἄλλο δένδρον καὶ ὁ ὑπερος εἰς ἕτερον. Οἱ γάμοι τῶν ἐρμαφροδίτων ὁμοιάζουσι πολὺ πρὸς τοὺς ἀφελεῖς τῶν ποιμένων τοῦ Θεοκρίτου ἔρωτας, ἐλλείπει εἰς αὐτὰ ὁ πάτανος τῆς ἀριστοκρατίας, παρακείμενος ἐραστής